

भूमि भूमिविवरं दिवं स्वर्गं एतदुपरितनलोकोपलक्षणं ॥ रसातलमित्येतदधस्तललोकोपलक्षणं ॥ ४२ ॥ त्वरितं त्वरोपेतं निरीक्षतेस्म ॥ ४३ ॥ कतक० ॥ ७३ ॥ इति
 रामाभि० रा० वा० आ० यु० अशीतितमःसर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ मनोविज्ञाय दिव्यास्त्रबलेन सर्वथा मां जिघांसतीति ज्ञात्वा ॥ १ ॥ तेषां कुंभक
 णादीनां ॥ २ ॥ ३ ॥ मायां परव्यामोहकरीं शक्तिं प्रादुष्करोत् प्रादुर्भावयामास ॥ निकुंभिलांगंतुकामः पश्चिमेनद्वारेण निर्गच्छन्स्वगमनविघातकं रामलक्ष्मणयोर्युद्धोद्योगदं

यद्येषभूमिं विशते दिवं वा रसातलं वापि न भस्तलं वा ॥ एवं विगूढोपि ममास्त्रदग्धः पतिष्यते भूमितले गतासुः ॥ ४२ ॥ इत्येवमुक्त्वा वचनं
 महार्थं रघुप्रवीरः प्लवगर्षभैर्वृतः ॥ वधाय रौद्रस्य नृशंसकर्मणस्तदामहात्मा त्वरितं निरीक्षते ॥ ४३ ॥ इत्यार्षे श्रीरा० वा० आ० यु० अ
 शीतितमःसर्गः ॥ ८० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ विज्ञायतु मनस्तस्य राघवस्य महात्मनः ॥ स निवृत्त्या ह वात्तस्मात्प्रविवेश पुरंत
 तः ॥ १ ॥ सोऽनुस्मृत्य वधं तेषां राक्षसानां तरस्विमां ॥ क्रोधताम्रेक्ष्य शूरो निर्जगामाथ रावणिः ॥ २ ॥ स पश्चिमेनद्वारेण निर्ययौ राक्षसै
 र्वृतः ॥ इंद्रजित्सु महावीर्यः पौलस्त्यो देवकंटकः ॥ ३ ॥ इंद्रजित्तु ततो दृष्ट्वा भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ रणायात्युद्धतौ वीरौ मायां प्रादुष्करोत्त
 दा ॥ ४ ॥ इंद्रजित् तुरथे स्थाप्य सीतां मायामयीं तदा ॥ बलेन महता वृत्य तस्यावधमरोचयत् ॥ ५ ॥ मोहनार्थं तु सर्वेषां बुद्धिं कृत्वा सुदुर्म
 तिः ॥ हंतुं सीतां व्यवसितो वानराभिमुखो ययौ ॥ ६ ॥ तं दृष्ट्वा त्वभिनिरीतं सर्वे ते काननौकसः ॥ उत्पेतुरभिसंक्रुद्धाः शिलाहस्तायुयुत्सवः
 ॥ ७ ॥ हनूमान् पुरतस्तेषां जगाम कपिकुंजरः ॥ प्रगृह्य सुमहच्छृंगं पर्वतस्य दुरासदं ॥ ८ ॥ सददर्शहतानंदां सीतामिन्द्रजितोरथे ॥ एकवे
 णीधरां दीनामुपवासकृशाननां ॥ ९ ॥ परिहृष्टैकवसनाममृजां राघवप्रियां ॥ रजोमलाभ्यामालितैः सर्वगात्रैर्वरस्त्रियं ॥ १० ॥

ह्वा तन्निवारणार्थं मायां प्रकटितवानित्याशयः ॥ ४ ॥ तां मायामाह ॥ इंद्रजित्त्विति ॥ तस्यावधं मायासीतावधं बुद्धिं कृत्वा मंत्रं कृत्वा सीतां हंतुं व्यवसितः सन्ययौ ॥ इदं रात्रि
 शेषे परदिने दशम्यां वा इति बोध्यं ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ परिहृष्टं मलिनं ॥ अमृजां उद्धर्तनादिसंस्काररहितां सर्वगात्रैरुपलक्षितां ॥ १० ॥